

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
13 päivänä syyskuuta 2001 *

Asiassa C-467/00 P,

Euroopan keskuspankin henkilöstökomitea, kotipaikka Frankfurt-am-Main (Saksa),

Johannes Priesemann, Euroopan keskuspankin työntekijä, kotipaikka Frankfurt-am-Main,

Marc van de Velde, Euroopan keskuspankin työntekijä, kotipaikka Usingen-Kransberg (Saksa),

ja

Maria Concetta Cerafogli, Euroopan keskuspankin työntekijä, kotipaikka Frankfurt-am-Main,

edustajinaan Rechtsanwalt N. Pflüger, Rechtsanwalt R. Steiner ja Rechtsanwalt S. Mittländer, prosessiosoite Luxemburgissa,

valittajina,

jossa valittajat vaativat muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-27/00, EKP:n henkilöstökomitea ym. vastaan EKP, 24.10.2000 antaman määräyksen (Kok. H. 2000, s. I-A-217 ja II-987) kumoamista

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja jossa valittajan vastapuolena on

Euroopan keskuspankki, asiamiehinnään C. Zillioli, V. Saintot ja M. López Torres, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. Gulmann sekä tuomarit F. Macken (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Euroopan keskuspankin henkilöstökomitea (jäljempänä henkilöstökomitea) ja Euroopan keskuspankin (jäljempänä EKP) työntekijät Johannes Priesemann, Marc van de Velde ja Maria Concetta Cerafogli ovat yhteisöjen tuomioistuimeen

27.12.2000 saapuneella valituskirjelmällään hakeneet muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-27/00, EKP:n henkilöstökomitea ym. vastaan EKP, 24.10.2000 antamaan määräykseen (Kok. H. 2000, s. I-A-217 ja II-987; jäljempänä valituksenalainen määräys), jolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti tutkimatta heidän kanteensa, jossa vaadittiin Internetin käyttöä EKP:ssa koskevan, 12.11.1998 päivätyn EKP:n johtokunnan hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98 kumoamista.

Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian taustalla olevat tosiseikat

- 2 Asiaa koskevat oikeussäännöt ja asian taustalla olevat tosiseikat on esitetty valituksenalaisen määräyksen 1—9 kohdassa seuraavasti:
 - ”1 Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehty pöytäkirja — — , joka on EY:n perustamissopimuksen liitteenä (jäljempänä EKPJ:n perussääntö), sisältää muun muassa seuraavat määräykset:

’35 artikla

Tuomioistuinvalvonta ja siihen liittyvät kysymykset

35.1. Yhteisön tuomioistuin voi käsitellä tai tulkita EKP:n toimenpiteitä tai laiminlyöntejä tässä sopimuksessa määrätyissä tapauksissa ja siinä määrätyin edellytyksin. EKP voi nostaa kanteen tässä sopimuksessa määrätyissä tapauksissa ja siinä määrätyin edellytyksin.

— —

36 artikla

Henkilöstö

36.1. EKP:n neuvosto vahvistaa johtokunnan ehdotuksesta EKP:n henkilöstöä koskevat palvelussuhteen ehdot.

36.2. Yhteisön tuomioistuimella on toimivalta ratkaista EKP:n ja sen henkilöstön väliset riidat palvelussuhteen ehdoissa määrätyn rajoituksen ja edellytyksin.'

- 2 EKP:n henkilöstön palvelussuhteen ehdoissa (Euroopan keskuspankin henkilöstön palvelussuhteen ehtojen hyväksymisestä 9 päivänä kesäkuuta 1998 tehty Euroopan keskuspankin päätös, sellaisena kuin se on muutettuna 31 päivänä maaliskuuta 1999, EYVL L 125, s. 32; jäljempänä palvelussuhteen yleiset ehdot) määrätään seuraavaa:

'Kahdeksas osa

Muutoksenhaku ja kurinpitomenettelyt

41. Työntekijät voivat henkilöstösäännöissä määrättyä menettelyä käyttäen esittää hallinnolle oikeudenkäyntiä edeltäviä tutkimuksia ajatellen huomautuksia ja valituksia, jotka hallinto tutkii siltä kannalta, ovatko

kussakin yksittäistapauksessa tehdyt toimet henkilöstöpolitiikan ja EKP:n palvelussuhteen edellytysten mukaisia. Työntekijät, joiden mielestä oikeudenkäyntiä edeltävässä tutkimusmenettelyssä ei ole päästy tyydyttävään ratkaisuun, voivat käyttää henkilöstösäännöissä tarkoitettua valitusmenettelyä.

Edellä mainittuja menettelyjä ei voida käyttää seuraavien päätösten osalta:

- i) neuvoston päätökset tai EKP:n sisäiset säännöt, mukaan luettuina palvelussuhteen yleisissä ehdoissa tai henkilöstösäännöissä asetetut säännöt,
 - ii) päätökset, joiden osalta on olemassa erityisiä muutoksenhakumenettelyjä ja
 - iii) päätökset jättää vahvistamatta koeajalla olevan työntekijän nimitäminen.
42. Kun kaikkiin käytettävissä oleviin sisäisiin menettelyihin on turvauttu, Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen tutkimaan EKP:n ja sellaisen työntekijän tai entisen työntekijän väliset riita-asiat, johon näitä palvelussuhteen yleisiä ehtoja sovelletaan.

Tämä toimivalta rajoittuu toimenpiteen tai päätöksen laillisuuden arvioimiseen, paitsi jos riita on luonteeltaan taloudellinen, jolloin yhteisöjen tuomioistuimella on täysi toimivalta.

Yhdeksäs osa

Henkilöstön edustajat

— —

46. Henkilöstökomiteaa kuullaan ennen palvelussuhteen yleisiin ehtoihin, henkilöstösääntöihin ja kaikkiin niihin liittyviin kysymyksiin, kuten edellä 45 artiklassa tarkoitettuihin kysymyksiin, tehtäviä muutoksia.'
- 3 Näitä määräyksiä on tarkennettu Euroopan keskuspankin työntekijöihin sovellettavilla säännöillä (jäljempänä henkilöstösäännöt), joissa todetaan muun muassa seuraavaa:

'Kahdeksas osa

Muutoksenhaku ja kurinpitomenettelyt

— —

8.2 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa nostettavat kanteet

Seuraavat määräykset ovat palvelussuhteen yleisten ehtojen 42 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yleiset määräykset.

8.2.1 Kanteet Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa on nostettava kahden kuukauden määräajassa. Tämä määräaika alkaa:

— päivästä, jolloin valituksen johdosta tehty lopullinen päätös annettiin tiedoksi kyseessä olevalle työntekijälle, tai

— päivästä, jolloin valitusmenettelyyn sovellettava yhden kuukauden määräaika päättyy, jos päätöstä ei ole tehty; jos kuitenkin valituksen nimenomaisesti hylkäävä päätös tehdään edellä mainitun yhden kuukauden määräajan päätyttyä, mutta ennen kanteen nostamista koskevan kahden kuukauden määräajan päättymistä, kanteen nostamista koskeva määräaika alkaa uudelleen tämän päätöksen tekemispäivästä. — —

4 EKP:n sisäisen säännösten, joka on annettu 22.4.1999, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL 1999, L 125, s. 34), 11.2 artiklassa todetaan seuraavaa: 'johtokunta antaa organisaatiota koskevia sääntöjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäännön 36 ja 47 artiklan soveltamista — — . Nämä säännöt sitovat EKP:n henkilöstöä.' Tämän määräyksen perusteella EKP:n johtokunta laati 12.11.1998 Internetin käyttöä EKP:ssa koskevan hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98 (jäljempänä hallinnollinen yleisohje nro 11/98 tai (riidanalainen) toimi). Tässä yleisohjeessa asetetaan ja julkistetaan edellytykset, joilla Internet-palvelut annetaan EKP:n henkilöstön käyttöön. Siinä ilmoitetaan Internetin käyttöä koskeva EKP:n käytäntö ja siitä EKP:n henkilöstölle johtuvat oikeudet ja velvollisuudet. Hallinnollinen yleisohje nro 11/98 laadittiin ilman, että EKP:n henkilöstökomiteaa oli kuultu.

5 Hallinnollisesta yleisohjeesta nro 11/98 tiedotettiin henkilöstölle sähköpostitse 12.11.1998 ja paperitiedotteella seuraavana päivänä.

- 6 EKP:n henkilöstökomitea pyysi 20.12.1999 päivätyllä kirjeellä EKP:n apulaisjohtajaa Noyeria peruuttamaan hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98, koska henkilöstökomiteaa ei ollut kuultu palvelussuhteen yleisten ehtojen 46 artiklan mukaisesti.

- 7 EKP:n hallinto- ja henkilöstöosaston johtaja vastasi 10.1.2000 päivätyllä kirjeellä ja totesi, että henkilöstökomiteaa ei tarvitse kuulla tällaisten sääntöjen osalta.

- 8 EKP:n koko henkilöstökomitea vaati tammikuussa 2000 hallinnollista oikaisumenettelyä johtokunnan sen päätöksen osalta, jolla se antoi hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98.

- 9 EKP:n henkilöstökomitea ei kuitenkaan käyttänyt kaikkia hallinnollisia muutoksenhakukeinoja, joista määrätään palvelussuhteen yleisten ehtojen 41 ja 42 artiklassa ja henkilöstösääntöjen 8.1 ja 8.2 artiklassa, vaan henkilöstökomitea omista nimissään ja sen kolme jäsentä erikseen nostivat käsiteltävänä olevan kanteen, jossa ne vaativat hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98 kumoamista sillä perusteella, ettei EKP:n henkilöstökomiteaa ollut kuultu ennen kyseisen hallinnollisen yleisohjeen antamista.”

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valituksenalainen määräys

- 3 Kantajat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 15.2.2000 toimittamassaan kannekirjelmässä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään, että EKP ei saa katsoa henkilöstönsä oikeuksien ja velvollisuuksien johtuvan hallinnollisesta yleisohjeesta nro 11/98, että EKP:n on peruutettava kyseinen hallinnollinen yleisohje ja että EKP:n on pidättäydyttävä antamasta koko henkilöstön käyttäytymistä säänteleviä määräyksiä kuulematta etukäteen

henkilöstökomiteaa, ja toteamaan, että hallinnollinen yleisohje nro 11/98 on pätemätön, koska se loukkaa henkilöstökomitean oikeuksia.

- 4 EKP väitti 18.5.2000 toimittamassaan vastineessa, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat. Kantajat esittivät huomautuksensa tästä oikeudenkäyntiväitteestä 26.6.2000.

- 5 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi aluksi valituksenalaisen määräyksen 15 kohdassa kantajien väitteen, jonka mukaan EKP:n työntekijä ei voi edustaa EKP:tä.

- 6 Riidanalaisen toimen kumoamisvaatimuksen osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki valituksenalaisen määräyksen 24—36 kohdassa EKP:n oikeudenkäyntiväitteensä tueksi esittämistä kolmesta perusteesta viimeisen, joka koski kanteen nostamisen määräaikojen rikkomista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi tätä perustetta seuraavasti:

”24 EKP antoi [riidanalaisen] toimen 12.11.1998. Yksittäiset kantajat (Priesemann, van de Velde ja Cerafogli) eivät kiistä sitä, että he saivat siitä tiedon samana päivänä. Henkilöstökomitea elimenä väittää kuitenkin, ettei se ole koskaan saanut tietoonsa hallinnollista yleisohjetta [nro 11/98].

- 25 Tämän väitteen osalta on todettava, että henkilöstökomitea voi toimia ainoastaan edustajiensa välityksellä. Koska sen edustaja Priesemann on saanut tiedon hallinnollisesta yleisohjeesta nro 11/98 12.11.1998, on todettava, että EKP:n henkilöstökomitea elimenä on myös saanut siitä tiedon samanaikaisesti.

- 26 Näin ollen on tutkittava, onko käsiteltävänä oleva kanne nostettu asetetussa määräajassa.
- 27 Kantajat ovat nostaneet käsiteltävänä olevan kanteen EY 236 artiklan ja EKPJ:n perussäännön 36.2 artiklan nojalla.
- 28 Tältä osin on todettava, että EKPJ:n perussäännön 36.2 artiklassa viitataan palvelussuhteen ehtoihin niiden edellytysten osalta, joiden täyttyessä yhteisöjen tuomioistuimet voivat käsitellä EKP:n ja sen henkilöstön väliset riidat.
- 29 Palvelussuhteen yleisten ehtojen 42 artiklan mukaan kanne voidaan nostaa yhteisöjen tuomioistuimessa vasta, kun kaikkiin käytettävissä oleviin sisäisiin menettelyihin on turvauduttu. On riidatonta, etteivät kantajat ole käyttäneet loppuun asti hyväkseen oikeudenkäyntiä edeltävää tutkimusvaihetta tai henkilöstösääntöjen 8.1 artiklassa tarkoitettuja valitusmenettelyitä.
- 30 Kantajat katsovat kuitenkin voineensa nostaa kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa turvautumatta kaikkiin EKP:n sisäisiin menettelyihin.
- 31 Vaikka oletettaisiin, ettei hallinnollisen yleisohjeen riitauttamiseksi ole välttämätöntä, että kaikkiin EKP:n sisäisiin menettelyihin on turvauduttu, on todettava, että asiassa sovelletaan kanteen nostamiselle ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa asetettua kahden kuukauden määräaika, josta määrätään henkilöstösääntöjen 8.2.1 artiklassa, jossa esitetään palvelussuhteen yleisten ehtojen 42 artiklan täytäntöönpanoa koskevat yleiset määräykset. Koska kanne on nostettu yli 15 kuukautta riidanalaisen toimen antamisen ja julkistamisen jälkeen, se on nostettu tämän kanteen nostamiselle asetetun määräajan päätyttyä.

- 32 Tätä tulkintaa tukee yhteisöjen tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan menettelyllisiä määräaikoja koskevien yhteisön säännösten ankara soveltaminen vastaa oikeusvarmuuden vaatimuksia sekä tarvetta välttää oikeudenhoidossa kaikkea syrjintää ja mielivaltaista kohtelua (ks. erityisesti asia C-239/97, Irlanti v. komissio, määräys 7.5.1998, Kok. 1998, s. I-2655, 7 kohta).
- 33 Vaikka oletettaisiin, että EKPJ:n perussäännön 35.1 artiklaa olisi pitänyt soveltaa, on huomautettava, että tässä määräyksessä viitataan perustamissopimuksessa määrättyihin tilanteisiin ja edellytyksiin ja näin ollen EY 230 artiklan viidenteen kohtaan, jossa määrätään, että kumoamiskanne on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon (asia T-33/99, Méndez Pinedo v. EKP, määräys 30.3.2000, Kok. H. 2000, s. I-A-63 ja II-273, 23 kohta).
- 34 Tästä seuraa, että joka tapauksessa kanne, joka on nostettu yli 15 kuukautta [riidanalaisen] toimen antamisen ja julkaisemisen jälkeen, on nostettu liian myöhään.
- 35 Näin ollen muita kanneperusteita ei ole tutkittava.
- 36 Edellä esitetystä seuraa, että kantajien kumoamiskannetta on joka tapauksessa pidettävä liian myöhään nostettuna ja se on tämän vuoksi jätettävä tutkimatta.”

- 7 Muiden vaatimusten osalta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen määräyksen 37 kohdassa seuraavaa:

”37 Muissa vaatimuksissa pyritään siihen, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin asettaisi yhteisön toimielimelle määräyksiä. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ei vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ole toimivaltaa asettaa tällaisia määräyksiä, myöskään muita vaatimuksia ei voida ottaa tutkittaviksi (ks. esim. asia T-124/96, Interporc v. komissio, tuomio 6.2.1998, Kok. 1998, s. II-231, 61 kohta).”

- 8 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti näin ollen kanteen tutkimatta ja määräsi, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus

- 9 Valittajat vaativat valituksessaan, jonka tueksi he esittävät kolme valitusperustetta, yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen määräyksen ja hyväksymään heidän ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämänsä vaatimukset tai toissijaisesti palauttamaan asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 10 EKP katsoo, että valittajat pyrkivät valituksellaan todellisuudessa siihen, että yhteisöjen tuomioistuin tutkisi uudelleen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetyt tosiseikat ja perustelut, ja etteivät valittajat toteaa konkreettisesti, minkä oikeudellisen virheen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on heidän mukaansa tehnyt. EKP vaatii tämän vuoksi, että valitus hylätään ja että valittajat veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

- 11 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 119 artiklan nojalla jos valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai jos valitus on selvästi perusteeton, yhteisöjen tuomioistuin voi milloin tahansa hylätä valituksen perustellulla määräyksellä ilman suullista käsittelyä.

Ensimmäinen valitusperuste

- 12 Valittajat väittävät ensimmäisessä valitusperusteessaan, joka jakautuu neljään osaan, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti todennut, että niiden kanne oli nostettu EY 236 artiklan ja EKPJ:n perussäännön 36.2 artiklan nojalla, se katsoi virheellisesti, että tämä kanne ei täyttänyt kyseisissä määräyksissä asetettuja tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

Valitusperusteen ensimmäinen osa

- 13 Ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa kantajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa todennut virheellisesti, että henkilöstösääntöjen 8.2.1 artiklassa asetettua kahden kuukauden määräaikaa sovelletaan sen käsiteltävänä olevaan asiaan. Tämä määräys koskee valittajien mukaan ainoastaan henkilökohtaisia oikeuksia koskevia riita-asioita, kun käsiteltävänä olevassa asiassa kyse on sen sijaan kollektiivisista oikeuksista. Valittajien mukaan palvelussuhteen yleisten ehtojen 42 ja 45 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa voidaan nostaa kollektiivisia oikeuksia koskeva kanne, johon ei sovelleta minikäänlaisia määräaikoja.
- 14 Tältä osin on huomautettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsittelemä kanne koski riita-asiaa, jossa asianosaisina olivat EKP ja jotkut sen työntekijöistä sekä henkilöstökomitea.

- 15 EKPJ:n perussäännön 36.2 artiklasta ilmenee selvästi, että yhteisön tuomioistuimilla on toimivalta ratkaista EKP:n ja sen henkilöstön väliset riidat EKP:n työntekijöihin sovellettavissa palvelussuhteen ehdoissa määrätyin rajoituksin ja edellytyksin.
- 16 Kanteen nostamista yhteisöjen tuomioistuimissa koskevien edellytysten mukaan, jotka asetetaan palvelussuhteen yleisten ehtojen 42 artiklassa ja joita tarkennetaan henkilöstösääntöjen 8.2 artiklassa, kanteet on nostettava kahden kuukauden määräajassa.
- 17 Vaikka oletettaisiin, että henkilöstökomitea voisi nostaa kanteen yhteisöjen tuomioistuimissa hallinnollisen yleisohjeen nro 11/98 kaltaisesta toimesta, sitä koskisi joka tapauksessa kahden kuukauden määräaika, perustuupa se sitten henkilöstösääntöjen 8.2.1 artiklaan tai EKPJ:n perussäännön 35.1 artiklaan ja EY 230 artiklan viidenteen kohtaan.
- 18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole näin ollen tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa todennut, että kanteen nostamiseen tässä tuomioistuimessa sovelletaan kahden kuukauden määräaikaa.
- 19 Näin ollen on todettava, että ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa on selvästi perusteeton.

Valitusperusteen toinen osa

- 20 Ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa valittajat katsovat, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole ottanut huomioon sitä, että henkilöstö-

sääntöjen 8.2.1 artikla on pätemätön, koska työntekijöihin sovellettavien henkilöstösääntöjen antamiseen liittyy oikeudellinen virhe, jota ei voida korjata, sillä henkilöstösääntöjä ei ole annettu EKP:n perussäännön 36 artiklan 1 kohdan ja 47 artiklan 2 kohdan mukaisesti. EKP:n johtokunta on valittajien mukaan antanut henkilöstösäännöt ilman EKP:n neuvoston ja yleisneuvoston osallistumista, minkä vuoksi se on ylittänyt toimivaltansa ja rikkonut kyseisiä määräyksiä.

- 21 Tältä osin on todettava, etteivät valittajat ole vedonneet tähän virheeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 22 Jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta yhteisöjen tuomioistuimessa sellaisia perusteita, joihin se ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedonnut, tämä tarkoittaisi, että asianosaisella olisi oikeus laajentaa yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakuasioissa on rajoitettu, kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta valitusasioissa on siten rajoitettu kohdistuvaksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen sille esitetyistä perusteista tekemään arviointiin (ks. asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta ja asia C-111/99 P, Lech-Stahlwerke v. komissio, määräys 25.1.2001, Kok. 2001, s. I-727, 25 kohta).
- 23 Koska ensimmäisen valitusperusteen toiseen osaan ei ole vedottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.

Valitusperusteen kolmas osa

- 24 Ensimmäisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittajat väittävät yhtäältä, että he pyrkivät ratkaisemaan riidan EKP:n sisällä ennen kanteen nostamista

ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ja toisaalta, että palvelussuhteen yleisissä ehtoissa ei missään tapauksessa määrätä velvollisuudesta käynnistää sisäistä menettelyä ennen kanteen nostamista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, kun kyse on kollektiivisia oikeuksia koskevasta riita-asiasta.

- 25 Tämän valitusperusteen kolmannen osan ensimmäisen kohdan osalta, jonka mukaan henkilöstökomitea on noudattanut sisäistä menettelyä, on todettava, että sillä itse asiassa riitautetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 29 kohdassa esittämä tosiseikkojen arviointi.
- 26 EY 225 artiklasta ja EY:n tuomioistuimen perussäännön 51 artiklasta seuraa, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymyksiä koskevilta osin. Näin ollen ainoastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on toimivaltainen toteamaan tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi yhteisöjen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (ks. asia C-53/92 P, Hilti v. komissio, tuomio 2.3.1994, Kok. 1994, s. I-667, 42 kohta ja asia C-280/99 P, Moccia Irme ym. v. komissio, tuomio 21.6.2001, Kok. 2001, s. I-4717, 78 kohta).
- 27 Koska valittajat eivät käsiteltävänä olevassa asiassa ole osoittaneet, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esitetty selvitys olisi otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämän valitusperusteen kolmannen osan ensimmäisen kohdan tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.
- 28 Tämän valitusperusteen kolmannen osan toinen kohta ei ole pätevä, koska kuten valituksenalaisen määräyksen 31 kohdassa todetaan, kanne on nostettu yli 15

kuukautta riidanalaisen toimen antamisen ja julkaisemisen jälkeen ja koska kanteeseen sovelletaan joka tapauksessa kahden kuukauden määräaika, kuten tämän määräyksen 16 ja 17 kohdassa todetaan.

- 29 Tämän valitusperusteen kolmannen osan toinen kohta on näin ollen hylättävä.

Valitusperusteen neljäs osa

- 30 Ensimmäisen valitusperusteen viimeisessä osassa valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen määräyksen 25 kohdassa tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on todennut, että henkilöstökomitealla elimenä oli tieto hallinnollista yleisohjeesta nro 11/98, koska sen jäsenillä oli siitä tieto. Valittajien mukaan tällaisella päätelmällä ei ole minkäänlaista oikeudellista perustaa ja se johtaa tulokseen, jota ei voida hyväksyä. Valittajien mukaan ei voida olettaa, että henkilöstökomitealla on tieto työnantajan toimesta tai toimimatta jättämisestä silloin, kun jokin sen jäsenistä tai edustajista ei ole saanut siitä tietoa.
- 31 Tältä osin riittää, kun todetaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen katsoneen valituksenalaisen määräyksen 25 kohdassa aivan oikein, että henkilöstökomitea voi toimia ainoastaan edustajiensa välityksellä, minkä vuoksi sen on katsottava saaneen tiedon hallinnollisesta yleisohjeesta nro 11/98 silloin, kun sen edustaja on saanut siitä tiedon.
- 32 Koska valittajat eivät ole osoittaneet, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt tältä osin oikeudellista virhettä, ensimmäisen valitusperusteen neljäs osa on hylättävä selvästi perusteettomana.

- 33 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen valitusperuste on osittain jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja osittain hylättävä selvästi perusteettomana.

Toinen valitusperuste

- 34 Toisessa valitusperusteessaan valittajat riitauttavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa esitetyt päätelmät sillä perusteella, ettei hallinnollisesta yleisohjeesta nro 11/98 nostettuun kanteesseen heidän mukaansa voida soveltaa EY 230 artiklan viidettä kohtaa ja siinä asetettuja määräaikoja. Valittajien mukaan tällainen yleisohje ei ole säädös, kun taas kyseiseen määräykseen perustuva kanne voidaan nostaa ainoastaan säädöksistä.
- 35 Tältä osin on huomautettava, että kuten valituksenalaisesta määräyksestä selvästi ilmenee, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin käsitteli kanteen tutkittavaksi ottamisen mahdollisuutta EKPJ:n perussäännön 35.1 artiklan ja näin ollen EY 230 artiklan valossa ylimääräisenä kysymyksenä.
- 36 Tämän vuoksi merkitystä ei ole sillä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi katsonut valituksenalaisen määräyksen 33 kohdassa, että kantajien kanne oli nostettu liian myöhään. Koska tämä peruste on ylimääräinen, sitä koskeva kritiikki, jos se oletetaan perustelluksi, ei voi johtaa valituksenalaisen määräyksen kumoamiseen (ks. vastaavasti asia C-362/95 P, Blackspur DIY ym. v. neuvosto ja komissio, tuomio 16.9.1997, Kok. 1997, s. I-4775, 23 kohta).
- 37 Toinen valitusperuste on näin ollen perusteeton, ja se on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

- 38 Viimeisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on katsonut valituksenalaisen määräyksen 37 kohdassa, että heidän vaatimuksiaan määräysten asettamisesta EKP:lle ei voida tutkia, koska sillä ei ole toimivaltaa asettaa tällaisia määräyksiä yhteisöjen toimielimelle.
- 39 Tältä osin on todettava, että koska on erityisesti tämän määräyksen 28 kohta huomioon ottaen riidatonta, että kanne ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa on nostettu kanteen nostamiselle asetetun määräajan päätyttyä, tämä valitusperuste on perusteeton, ja se on tämän vuoksi hylättävä.
- 40 Näin ollen valitus on osittain jätettävä tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, ja osittain hylättävä selvästi perusteettomana.

Oikeudenkäyntikulut

- 41 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. EKP on vaatinut valittajien velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska valittajat ovat hävinneet asian, heidät on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Valitus hylätään.**

- 2) **Euroopan keskuspankin henkilöstökomitea, Johannes Priesemann, Marc van de Velde ja Maria Concetta Cerafogli velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä syyskuuta 2001.

R. Grass

kirjaaja

C. Gulmann

kolmannen jaoston puheenjohtaja